

- 2) zapewnienie fachowym pracownikom służby zdrowia, zatrudnionym w zakładach służby zdrowia zlokalizowanych w rolnych zakładach pracy — możliwości korzystania z mieszkań i urządzeń socjalnych, w trybie i na warunkach ustalonych dla pracowników rolnych zakładów pracy,
- 3) kontrolowanie dyscypliny pracy pracowników punktów zdrowia lekarskich przy rolnych zakładach pracy,
- 4) dopuszczanie do pracy na określonych stanowiskach jedynie osób uznanych orzeczeniem lekarskim za zdolne do pracy, jeżeli obowiązek badania lekarskiego jest ustalony w przepisach lub praca odbywa się w warunkach zagrażających zdrowiu; w szczególności dotyczy to osób podejmujących pracę po okresie czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby trwającej ponad 30 dni,
- 5) zapewnienie terminowego zgłaszania się pracowników na badania okresowe przewidziane w obowiązujących przepisach,
- 6) podnoszenie poziomu higieny i profilaktyki, a zwłaszcza wykonywanie zaleceń sanitarnych, organizowanie posterunków sanitarnych PCK, omawianie zagadnień bezpieczeństwa i higieny pracy na okresowych naradach pracowniczych z udziałem personelu służby zdrowia, szerzenie oświaty sanitarnej wśród załogi i terminowe zaopatrywanie apteczek pierwszej pomocy.

§ 5. Właściwy do spraw zdrowia organ prezydium powiatowej rady narodowej, w porozumieniu z właściwymi nadrzędnymi jednostkami organizacyjnymi nad rolnymi zakładami pracy, może udostępnić świadczenia przyzakładowych ośrodków zdrowia oraz punktów zdrowia lekarskich (§ 2 ust. 1 pkt 2) okolicznej ludności.

§ 6. 1. Lekarzom zatrudnionym w przyzakładowych ośrodkach zdrowia oraz punktach zdrowia lekarskich zorganizowanych przy rolnych zakładach pracy przyznaje się dodatkowe wynagrodzenie kwartalne wypłacane ze środków Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej opracuje projekt przepisów w sprawie wypłaty lekarzom dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Lekarzom i lekarzom denty stom oraz średniemu personelowi medycznemu, sprawującemu opiekę zdrowotną nad rolnymi zakładami pracy, przysługuje zwrot kosztów przejazdów, odbytych w związku z wykonywaniem wizyt domowych i działalnością zapobiegawczą, objazdem rolnych zakładów pracy oraz dojazdem do ośrodka zdrowia lub punktów zdrowia lekarskich:

- 1) w wysokości i na zasadach przewidzianych dla służby weterynaryjnej — w razie korzystania przez pracowników służby zdrowia z własnych środków lokomocji oraz
- 2) w wysokości i na zasadach określonych w przepisach

w sprawie ryczałtu na pokrycie kosztów przejazdu lekarzy między zakładami społecznymi służby zdrowia i zakładami pomocy społecznej — w razie korzystania przez pracowników służby zdrowia ze środków komunikacji publicznej.

4. Zwrotu kosztów przejazdu, o którym mowa w ust. 3, dokonują właściwe do spraw zdrowia organy prezydiów powiatowych rad narodowych.

§ 7. 1. Minister Rolnictwa oraz Minister Zdrowia i Opieki Społecznej, działając w porozumieniu z zarządami głównymi: Związku Zawodowego Pracowników Rolnych oraz Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia, ustala szczegółowe zasady:

- 1) współdziałania podległych i nadzorowanych rolnych zakładów pracy z ośrodkami zdrowia i punktami zdrowia lekarskimi,
- 2) współpracy instytutów naukowo-badawczych obu resortów w zakresie zagadnień dotyczących wpływu procesów produkcji rolnej na zdrowie i bezpieczeństwo pracy, podnoszenia stanu higieny i bezpieczeństwa pracy oraz wzrostu wydajności pracy.

2. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Ministrem Rolnictwa określi szczegółowe zasady finansowania przyzakładowych ośrodków zdrowia i punktów zdrowia lekarskich, a w zakresie świadczeń udzielanych przez rolne zakłady pracy i właściwe organy prezydiów rad narodowych na rzecz tych ośrodków i punktów zdrowia — również zasady pokrywania kosztów tych świadczeń.

§ 8. 1. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej ustali szczegółowe zadania służby zdrowia w odniesieniu do rolnych zakładów pracy, w szczególności w zakresie zaopatrzenia w leki i artykuły sanitarne, oraz zapewni wykonanie tych zadań.

2. Minister Handlu Wewnętrznego umożliwi fachowym pracownikom służby zdrowia, udzielającym świadczeń pracownikom rolnych zakładów pracy, nabywanie samochodów z importu na raty rozłożone na 36 miesięcy.

§ 9. Do czasu zorganizowania przyzakładowych ośrodków zdrowia i punktów zdrowia lekarskich, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2 — prezydium rad narodowych zapewnią wykonywanie opieki zdrowotnej nad pracownikami rolnych zakładów pracy przez lekarzy dojeżdżających w określonych terminach do tych zakładów.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom: Zdrowia i Opieki Społecznej, Rolnictwa, Finansów, Handlu Wewnętrznego oraz prezydiom właściwych rad narodowych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Prezes Rady Ministrów. J. Cyrankiewicz

250

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 września 1966 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia niektórych przychodów, podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń oraz podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku obrotowym.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) oraz art. 5 ust. 1 pkt 17 i ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201, z 1959 r.

Nr 11, poz. 60 i z 1963 r. Nr 57, poz. 309) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 czerwca 1960 r. w sprawie określenia niektórych przychodów, podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od

wynagrodzeń oraz podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku obrotowym (Monitor Polski z 1960 r. Nr 52, poz. 250, z 1964 r. Nr 35, poz. 160 i z 1966 r. Nr 10, poz. 70) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1:

a) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) osoby prowadzące na warunkach prowizyjnych placówki usług noclegowych (stacje turystyczne) oraz wypożyczalnie sprzętu turystycznego i sportowego w imieniu i na rachunek jednostek gospodarki uspołecznionej, prowadzących działalność turystyczną i sportową”.

b) dodaje się pkt 28 w brzmieniu:

„28) osoby wykonujące na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej i organizacji społecznych, zarządzających imprezy widowiskowo-rozrywkowe i sportowe, dorywcze usługi związane z tymi imprezami”.

2) w § 2 ust. 3 po wyrazach „w § 1 ust. 1 pkt 21” dodaje się wyrazy „prowadzące wypożyczalnie sprzętu sportowego i turystycznego oraz przez osoby prowadzące placówki usług noclegowych”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

251

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 17 września 1966 r.

w sprawie określenia zakresu czynności radców do spraw kolegiów karno-administracyjnych przy prezydiach rad narodowych.

Na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. z 1966 r. Nr 39, poz. 233) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obsługę organizacyjno-prawną i biurową kolegiów karno-administracyjnych upoważnionych do orzekania w sprawach o wykroczenia określone w art. 1—10 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o przekazaniu niektórych drobnych przestępstw jako wykroczeń do orzecznictwa karno-administracyjnego (Dz. U. Nr 23, poz. 149) oraz inne funkcje związane z pracami kolegiów sprawuje radca do spraw kolegium karno-administracyjnego.

2. Radca do spraw kolegium karno-administracyjnego w zakresie powierzonych mu czynności podlega kierownikowi właściwego do spraw wewnętrznych organu prezydium rady narodowej.

§ 2. 1. Do zakresu czynności radcy do spraw kolegium powiatowego w szczególności należy:

- 1) udzielanie osobom wchodzącym w skład kolegium pomocy w rozstrzygnięciu wątpliwości prawnych oraz omawianie przed rozprawą z członkami kolegiów przepisów, mogących mieć zastosowanie przy rozpatrywaniu spraw wyznaczanych na dany termin,
- 2) zapoznawanie się z rozstrzygnięciami kolegium,
- 3) omawianie dostrzeżonych uchybień z członkami kolegium, którzy brali udział w wydaniu rozstrzygnięcia,
- 4) przedstawianie sprawy przewodniczącemu kolegium lub kierownikowi wydziału spraw wewnętrznych w razie stwierdzenia uchybień w rozstrzygnięciu kolegium w celu ewentualnego wystąpienia z wnioskiem o uchylenie w trybie nadzoru prawomocnego orzeczenia (nakazu karnego, postanowienia),
- 5) przedstawianie przewodniczącemu kolegium wniosków o ukaranie — wraz ze swoją opinią prawną co do wszczęcia, odmowy wszczęcia, umorzenia lub zaniechania wszczęcia postępowania, przekazania sprawy kierownikowi zakładu pracy w wypadkach określonych w art. 19 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. z 1966 r. Nr 39, poz. 233) albo co do zwrotu (przekazania) wniosku o ukaranie do uzupełnienia (wyjaśnienia określonych okoliczności) lub co do przekazania sprawy do postępowania sądowego,

- 6) organizowanie i prowadzenie szkolenia członków kolegium i protokolantów w zakresie przepisów karno-administracyjnych,
- 7) organizowanie rozpraw kolegium (w siedzibie i poza siedzibą kolegium),
- 8) sporządzanie analiz i opracowywanie informacji dotyczących orzecznictwa karno-administracyjnego,
- 9) udzielanie pomocy prawnej kolegiom gromadzkim i instruowanie osób sprawujących ich obsługę organizacyjną,
- 10) prowadzenie zbioru przepisów i kompletowanie literatury fachowej, pomocnych w pracy kolegium,
- 11) szkolenie pracowników referatu karno-administracyjnego,
- 12) kierowanie pracą referatu karno-administracyjnego w wydziale spraw wewnętrznych.

2. Czynności wymienione w ust. 1 pkt 1, 3, 6 i 7 radca do spraw kolegium wykonuje na zlecenie przewodniczącego kolegium.

3. W prezydiach miejskich rad narodowych w miastach nie stanowiących powiatów i w prezydiach rad narodowych osiedli oraz w tych prezydiach powiatowych (miejskich) rad narodowych, w których dla spraw karno-administracyjnych jest tylko jednoosobowe stanowisko pracy, do zakresu czynności radcy do spraw kolegium powiatowego należą czynności wymienione w ust. 1 pkt 1—10 oraz całość czynności z zakresu działania referatu karno-administracyjnego.

§ 3. 1. Przepisy § 2 ust. 1 z wyjątkiem pkt 5, 9 i 12 oraz ust. 2 mają odpowiednie zastosowanie do radcy do spraw kolegium wojewódzkiego.

2. Ponadto do zakresu czynności radcy do spraw kolegium wojewódzkiego należy:

- 1) sprawowanie nadzoru nad pracą radców do spraw kolegiów powiatowych oraz udzielanie im pomocy, zwłaszcza w organizowaniu i prowadzeniu szkolenia (tematyka i metoda jego prowadzenia, zapewnienie pomocy naukowych wykładowcom i osobom szkolonym),
- 2) zapoznawanie się z wpływającymi do kolegium wojewódzkiego odwołaniami i przedstawianie ich przewodniczącemu kolegium wraz ze swoją opinią prawną — co do nadania sprawom właściwego biegu,
- 3) organizacyjno-prawna obsługa prezydium wojewódzkiej lub miejskiej w mieście podzielonym na dzielnice